

116

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO, VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA, QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis quintâ mensis

Februarii, anno Domini M. DCC. LXXVIII.

M.^o FELICE VICQ D'AZYR, Doctore Medico Præsîde.

An Æther Hemicranîæ Nervosæ ?

I.
UMANUM cerebrum, fons motûs sensûsque, officina cogitationum & memoriæ, tot & tam diversis obruitur malis, ut fermè obvios omnes de capite morbofo querulos audiveris. Tenuis etenim encephali contextus, mollis, delicatulus, totaque pulposa medullaris compages. Sulcos ubiquè ambagiosos, anfractus exiguissimos, exiles & divaricatos tramites, flexuosos ambitus deprehendit anatome. Liquidum certè decurrit (1) per angustissimos nervorum canales. Hinc tenella eorum flamina comprimi, atteri, dilacerari, liquorem nervicum aliquâ infici tabe, diffilari, exhaustiri posse nulli non notum. Ex illâ sublimiori arce omnes penè & innumera nervorum ægritudines immaniter debacchantur. Nonne has inter præcipuum jure locum obtinet hemicrania ? Hæc est nempe dolorosa & diutina affectio quæ dimidiam tantum capitis partem excrucians, per periodos plerumquè exacerbatur. Variis, conspicuisque discriminetur differentiis hemicrania. Modò ossæ cerebri membranæ, lapideæ concrectiones vel polyposæ, lapsus graves, contusiones, ossa introrsum coacta fractaque, putredinosa corruptio, ulceraque sordida ansam ipsi luctuosam præbent. Vix tunc spes sanationis affulgere videtur. Pravis modò humoribus ventriculorum & intestina irritantibus, mali prægressi perversæ curationi, hæreditariæ dispositioni natales debet. Scorbutica etiam, arthritica, veneraque labes, hemicranias inducere valent. Harum curatio hujus instituti non est. Hanc unam scilicet in quâ manifestam nervorum læsionem series effectuum demonstrat, exarare, & quâ ratione, ad ætherem ut ægrotanti succurratur, ad sacram velut anchoram contigendum sit, distinctis articulis evolvere necessum duximus.

II.

FÆMINAS adoriuntur frequentius hemicranîæ quàm masculos. Iste etenim sæpius ab organorum debilitate pendet morbus. Rarius eo laborat virgatoro corporis robore donatus, ni à parentibus extabescentibus ortum duxerit, aut perversâ degendi normâ primitivam immutaverit naturam. Fœmina autem viro debiliorefformata, otio plerumque & deliciis molliter diffuens, texturam sortitur tene-riorem, sensumque exquisitum nimis & valdè irritabilem. Hinc jure in toto syste-mate nervoso mobilissimas mulieres delineavit nuper lepidissimus autor (2). Sive autem lateant in regione epigastricâ, sive in utero, sive in universo tenelli cor-poris habitu, causæ stimulantès, nihilominus factò velut agmine catervatim in caput irrumpunt inordinati spiritus, inibi que dilaniantes excitant spasmos. Hinc mille oriuntur turbæ morbi ingruentis indicia. Paroxysmo quidem ineunte omnes artus premit languor gravativus, fit obnubilatio ante oculos, sensuum abolitio, tremor, stupor;

(1) Vide Thesim : *An perversio digestionis à latice nervo ?* Prop. 1777.

(2) M. ROUSSEAU. D.M. MOWSE. in opere pereleganti cui titulus : *Système physique & moral de la femme*. Paris, chez Vincent. 1775.

hanc modò capitis partem distendit, contrundit, mòx alteram velut pertudenti malleo dividit & excruciat atrox, exquisitus que dolor. Succedunt nausæ, ructus acefcentes, angor versus præcordia, pulsus durus, contractus, vix patens. Tùm quandoquè vomiturit æger, pituitam que biliosam eructat, quod accessiōis sæpius indicat finem. Naturæ igitur viribus nimis fidens, ne tot pressam ærumnis otiosus contempletur artis minister; è contrà dum viget malum, æthereum nectar guttatim propincis. En truculenta, instar incantamenti remittuntur, evanescunt symptomata Quid sit, & quâ obtineatur methodo tam salutare pharmacum, mòx publici faciam juris.

III.

Æ THER nuncupatur liquor pellucidus, fragrans, sapidissimus, inflammabilis, aquæ supernatans, ex acido simul & spiritu vini, distillationis ope elicitus. Differt ab acidis dulcificatis quorum in solâ commixtione præparatio consistit. Differt pariter à *Liquore anodyno minerali Hoffmanni*, qui nihil aliud est quam æther & vini spiritus simili quantitate uniti, cum olei (1) vini guttis aliquot. Sic autem obtinetur æther : in retortam vitream capacem, balneo arenæ calido impositam, per vices affundantur alcool & acerrimi acidi vitriolici partes æquales; sensim agitentur. Retortæ rostro adaptetur ampulla duplici instructa tubo, quorum alter illud excipiat, in *follis vitræ* amplissimæ tubum excipiat alter. Rimas inter luto pingui ritè obturatas servetur foraminulum, vel ad *follis gibbositatem*; firmenque juncturas fasciæ lineæ calce non vivâ & ovi albumine obduciat. Sic institutis rebus, auge ignem, festina que ad *bullitionem*; quippe quæ ad ætheris formationem valde necessaria. Hâc cautelâ tantò major erit producti copia. Quandiu peragitur opus, frigidissimâ immersum teneatur receptaculum, linteisque eadem imbutis, ac sæpè renovatis cooperiatur retorta. Prodebunt intereà quatuor liquoris species. Primò spiritus vini sub-æthereus, deindè genuini ætheris strîæ, quæ ubi raræ apparebunt, tunc acidum sulphureum, leve, sub-æthereum, sensim roborefcens; denique oleum flavum & leve, quod *oleum dulce vitrioli* quondam, nunc *oleum vini* dicitur. Quando tertius liquor jam apparet, vulgò immutatur receptaculum, prioresque in vase aliò ritè oculo reconduntur. Hos deindè supra alkali fixum distilla, dum usque strîæ pauciores vasorum parietes allambant, eritque æther rectificatus, quem chymici quidam (2) naphiæ assimilant.

Verùm non ex solo acido vitrioli conficitur liquor æthereus; sed quantò operosius, sumptuosius que cùm aliis res illa peragitur! Acidum quidem nitri, si vividius adhibeatur, explosionis discrimen infert, aut si debilius, vel minimam ætheris copiam suppeditat. Nec fiet æther marinus, nisi res agatur cum spiritu salis acerrimo, qualem esse *liquorem fumantem libavii* noscitur, aut ipsùm acidum salis marini ex calce zinci concentratum, juxta methodum baronis de Bormes. Acetum tandem radicale, acidi universalis ad instar adhibitum, acetosum subministrat ætherem, paucissimum verò, & aquæ vix innatantem. Hic memorandi locus recens inventam methodum (3), quâ triplex ille æther citò efficitur, *facile, levi sumptu, sine ullo operantis discrimine*. Hic satis nequeo meritis extollere laudibus novæ operationis autorem D. Joan. Bapt. DE LA PLANCHE, Pharmacopæum Parisiensem in rebus chymicis acutissimum. Primus etenim, anno 1773 (4) suscepit, feliciter que perfecit opus.

Ut nitrosus juxta methodum novam impetretur, sit descriptio pro vitriolico vasorum apparatus, non calefactus tamen, in quo retorta tubulo ad apicem instructa nitri purissimi pulverati libram contineat. Per huncce tubulum partitis & alternis vicibus affunde spiritus vini & acidi *nitrosi* ana uncias octo, clauso accuratè singulis vicibus, tubuli orificio. Fit primo unionis tempore calor ingens, fervor tumultuosus excitatur; vapor fulvo-albidus vasa obnubilat; mox produnt strîæ in receptaculis

vitriolici

(1) Huic præsertim oleo vim sedantem tribuit, *Frideric. Hoffm. Crantz, Mat. Med. T. 1, p. 62.*

(2) *Crantz, loc. cit.*

(3) Hanc suspicatus est D. *Baumè*, Pharmacop. Paris, peritissimus. *Dissertation sur l'Ether.*

(4) Quod inventum celebravit etiam D. *Dayille*, in libro : *Observations sur les maladies des Nègres*, Préface pag. 11, & suiv. Paris, chez Didot, 1776.

conspiciæ; simul erumpens elasticum, aperto identidem foraminulo, dissipatur. Ubi sicca apparet materies retortæ fundum occupans, ac lentè distillatio fieri incipit, ignis gradatim additur, dum utque nihil transeat. Refrigeratis, disjunctis quæ à se invicem vasis, duplex distincte observatur liquor. Alter levior, est verè nitrosus æther, alter verò acidiusculus acerum stillatitium refert, qualis prodit ex methodo D. Navier, Medic. Catal. In retortâ autem, pro nitro immisso, tartarus vitriolatus albilimam in molem concretus reperitur. A liquore infra posito separatus æther, atque aliam per retortam, leni igne supra alkali fixum distillatus, evadit purissimus (1), ab æthere vitriolico sedulo distinguendus (2).

Sic conficitur æther marinus, non nullis tamen admixtis differentiis. 1°. Sal commune pro nitro adhibetur. 2°. Neceffe est spiritus vini decem pro octo acidi vitriolici unciiis usurpari. 3°. Ante horum affusionem, sic calefactam fuisse retortam, ut candefcente fundo, manus tamen partis supremæ calorem suserat. 4°. Prior affundi debet spiritus vini, tum uterque alternatim (3); & reliquum ut supra.

Simplex & breve mox recensitorum memoriale conscripsit, idem D. DE LA PLANCHE. Præclaram miratur inventionem D. BUCQUET hujusce scholæ celeberr. Chemiæ Professor, & maxime colendus, experimenta iteravit, peritissimammanum præstante eodem pharmaco pro, cuius libellum verborum adornavit leporibus, atque regiõ scientiarum ordine universo plaudente, perlegit.

Si cristalla aeris eadem ratione tractaveris ac nitrum tractatum fuisse vidimus, erit æther vegetabilis qui acetosus dicitur, suo, ab aliis, sapore differens, tum & insulamab litatis modo, tum denum gravitate specificâ.

E liquoribus fermentatis omnes dephlegmati & suo pingui oleo orbatî spiritus, ætherem largiuntur, sapore, halitu quæ vario donatum, pro variis è quibus elicitur substantiis. Sic ex liquoribus vulgò, Rum, Rack, Tassiaque vocatis, sic ex aquâ vitæ, quam ex quâdam (4) cerevisiâ deprimunt Angli, chynicâ 172 expresse huc usque inauditâ, mōx quæ proditurâ in lucem, longè à se invicem distinctos ætheres extraxit idem Laudatus D. DE LA PLANCHE. Hos duntaxat placuit indicare diversos ætheres, de singulis horum proprietatibus ignotis fiteam. Nunc tantum de vitriolico.

I V.

ÆTHERIS universalis ubi guttæ aliquot aquæ simplici saccharo ve affusæ promptè sorbentur, brevi nervos succutiunt, hinc vultus rubor calorque; cidentur lacrymæ. Ardor, mox amœni frigoris sensus, os faucesque & ventriculum benignè occupant. Præstare id solet parca dosis; major verò, ut drachmæ unius (quam nonnulli, ob consuetudinem suserunt) sit quasi inebrians, brevemque excitat nec injucundam cerebri perturbationem, quâ cessante, desinit vulgò & paroxysmus. Tota igitur actio ætheris exercetur in ventriculum & in nervos. Gastrodyniis itaque, tum flatuosis, tum spasticis medetur; Dyspepsias mirè præcavet, curatque; singultus sedat, languores minuit, syncopem & asphyxias discutit. Theriacæ adinstar (5), nauseas compescit, anxietates, hosque angores versus præcordia, quos suscitât tædiosa lecticæ, aut navis (6) agitatio. Est ne etiam verum levamen in hemiplegiæ insultu securè commendandum? Certe quidem. Nonnè motus circulatorius adaugendus, nervorum agitatio compescenda, ventriculo

(1) Intrâ 15 horæ minuta mixtionem & inter 30 duntaxat, totam operam executus est laudatus chymista. Ex indicatâ dosi, quatuordecim producti uncias obtinuit, quibus cohobatis, tres tantum eductæ fuerunt: ætheris nitrosi rectificatissimi.

(2) 1°. Per proprias doses. 2°. Per nitri absolutam decompositionem. 3°. Per spiritus sulphurei defectum. 4°. Per residui albedinem. 5°. Per ætheris formationem absque ignis torturâ.

(3) Rebus sic peractis, intra 15 horæ minuta, tota perfectâ est operatio. Rectificando, duæ uncie ætheris, cum drachmis quatuor obtentæ fuerunt. Ejus autem discrimen à vitriolico tantum patet, quantum nitrosi mōx vidimus.

(4) Quæ cerevisiâ conficitur ex gemmis arboris Gallicæ spruce vocatæ, & latine abies pectinata. Juss. reperitur vulgò in insulâ Miquelon.

(5) Vid. Gazette de Santé, 3 mars 1774.

(6) Id se expertum fuisse affirmavit nobis, idem D. de la Planche, in recenti suo itinere ad insulas Americanas.

prospiciendum? Omnibus pollet dotibus æther, ut enumeratis subveniat indicationibus. Nervosæ etenim cerebri membranas subtilius penetrat, obstructions, humoresque depellit sanguinis morâ heterogeneos, benigno rore nervos proliui, perterritos, vagos que temperat spiritus & sedat, delicatulas, maximè que sensiles ventriculi roborat membranas, restituit que in integrum digestiones. Exempla proferre liceat. Nobilem novi hujusce urbis foeminam, novi pariter mercatorem eodem sæpius confectos malo. Ambo semel in mense vel bis quandoque, hæc ad capitis posticam regionem, ille ad anticam dolore fixo sibi que constanti atrociter punguntur & convelluntur. Ambo debili organorum constitutione donati, sævientibus accessibus tristes, meditabundi; ventriculi debilitatem, ructus, vomitus que experiuntur. At protinus, mirabile dictu! Ætheris aliquot guttularum haustu, victus hostis vertitur in fugam. Benè multi etiam Schol. Parif. Medici, mihi talia enarrantes, propositionis nostræ veritatem fulciunt. Non minoris etiam momenti medici (1) Germani autoritas, qui ad gravissimos dolores hemicranie mitigandos, sedandosque liquorem nostrum non parvi faciebat.

V.

CUM spasmodicæ sint, aut nervosæ sæpè sæpius causæ hemicraniam provehentes, hinc facile intelligitur antispasmodicorum agendi modus; cum adivitate simul & mobilitate donentur, necessariò sequitur mutatio vividissima quidem, at celerrima; quæ pars primò ardebat, deinde quasi de repente refrigerat; quæ summè tensa erat, subito relaxatur. Tales edit effectus æther, sic, at minis feliciter camphora, nec aliter tam laudata à paucis annis menthæ anglicæ species, quæ ob saporem, piperitiæ cognomen retinuit. Finge nunc tibi quantum in totam corporis œconomiam valeat bona malavè plexuum abdominalium affectio; quàm arctè universæ partes horum ope inter se consentiant. Porro neminem latet quàm facile hos subeat, quàm vivide hos succutiat, quàm jucundè hos immutet tam subtilis, tam vividus, tam benignus ille liquor. Equidem haud usque radicalem Therapeiam offert nobis illud medicamentum. Modò nascentes omninò curare valet hemicranias; veteres autem inveteratas que, si non radicitus expellit, cruciatius saltem dolorumque feritatem emollit ac demulcet. Antequam nausea ructus que miseros laceffant, impedit noster propinatus liquor, ne convulsis plexibus nervosis stimulentur biliosi ductus; & materiei viridis vomituritioni divinitus obstitit. Hinc analogiâ, experientiâ & autoritate satis superque fretus ac munitus concludam:

Ergo Æther Hemicranie nervosæ,

(1) Bondy Eger, in dissertat. de hemicrania, ann. 1738. Sic Fatut: « Neque contemnenda est efficacia olei vitæ soli cum satis largâ quantitate spiritus theriacalis, aut simplicis vini rectificatissimi, diluti & aliquandiu digesti: Unde valde miscetur acidum ejus, & in doloribus mitigandis, restituendaque diaphoretici egregios effectus edit, planè que subindè conspicuos.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Henricus RAIMOND, Regis exercituum in Insulâ Corsicâ Medicus	M. Paulus-Gabriel LE PREUX, utriusque Pharmacie Professor designatus.	M. Guido DANIE DESPATUREAUX.
M. Carolus Nicolaus D'ESLON, Serenissimi Comitiss Arebatum Medicus ordinarius.	M. Ludovicus-Claudius GUILBERT, è Societate Medicâ Edinburgensi, antiquus Regis Exercituum Medicus ordinarius.	M. Clericus VACHIER.
M. Antonius-Joannes-Baptista Maclovius GURNET, Chirurgie Gallicæ Idiomate Professor, è Regiâ Societate Medicâ Parisiensi pro Epidemici instituta.	M. Edmundus-Claudius BOURRU, Chirurgie Gallicæ Idiomate Professor designatus.	M. Petrus-Josephus MORISSE, DESLANDES.

Proponebat Parisiis AUGUSTINUS ROUSSEL DE VAUZESME, Aliafiodorensis, Facultat Saluberrimæ Parisiensis Medicus, Theos. Auror. A. R. S. H. 1778. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1778.